

KAPITOLA 1

Billy bylo **malé zlobivé kotě**. Dopravdě řečeno **velmi zlobivé**. Nikdy neposlouchalo, co mu říkala maminka. Celé dny mu jen opakovala: „Drž se blízko mě. Je **nebezpečné** procházet se v lese. A jestli se setkáš s fialovým světlem... **utíkej tak rychle, jak jen dokážeš.**“

Ale Billy své procházky lesem **miloval**. Pro něj to **vůbec nebylo nebezpečné**. Naopak, les byl v jeho očích **velmi zajímavý**. Zajímavý a **tajemný**. Chodíval tam alespoň jednou týdně, jako dneska, v doprovodu svých dvou nejlepších přátel, Touffu a Miaou.

Našli si jednu louku na hraní. Rostla tam spousta krásných květin, každá byla jiná. **Pobíhali tam** a vyhrál ten, kdo nasbíral nejvíce květin.

Billy pozoroval, jak se Miaou a Touffu **bijí** o droboučkou modrou orchidej. Miaou nakonec **podrazila Touffuovi nohy** a ten se odkutálel do vysoké trávy. Miaou se hnala, aby utrhla orchidej, než se Touffu zvedne.

„Hej!“ zakřičel Touffu. „**To není fér!**“

„Ty jsi neříkal, že podrážčení nohou není **povoleno,**“ odpověděla mu. Touffu sklopil uši a vrhnul na Miaou **pohrdavý pohled.**

Miaou představila svou **pestrobarevnou** sbírku.

„Podívej se na všechny ty květiny,“ řekla s ohromným úsměvem.

„Vypadá to, že **jsem vyhrála**.“

„Pfff,“ odpověděl Touffu a hodil na zem své květiny. „Ta hra byla úplně **pitomá**.“

„Souhlasím,“ přidal se Billy. „**Nudím se**. Neměli bychom se už vrátit?“

„Doufám, že si děláš legraci,“ odpověděla Miaou.

Touffu vykročil.

„Nenecháme se znova chytit, souhlasíte?“

„Já vím, **ale...**“

„Poslouchej,“ řekl Touffu. „Naši rodiče **nám nedovolí**, abychom si tady hráli, protože žálí. Nesnesou, že je tady **taková zábava**.“

„Má pravdu,“ přidala se Miaou. „Už jsi tady **někdy potkal zombie**?“

Opravdu nám vykládají ty nanicovaté historky jen proto, abychom zůstávali doma. A tam nás snadněji přinutí dělat **domácí práce**.“

Billy si **povzdechl**. Možná, že měli pravdu. Les byl skutečně to **nejlepší** místo na hraní. Tolik **skrýší** k prozkoumání a **tajemství** k odhalení.

„Dobrá,“ odpověděl Billy. **„Zahrajeme si na schovku?“**

Hned se mu dostalo dvojího přátelského potlapkání po hřbetě.

„**Jasně**, to rád slyším!“

„To je to kotě, co znám!“

Billy vůbec netušil, že jeho návrh bude mít tak **závažné důsledky**.

Mohlo ho napadnout, že ty temné mraky v dálce nevěstí **vůbec nic dobrého**. Nebo ten ledový vítr, co se proháněl po lukách...

Billy ale neměl oči pro nic jiného než pro den, co vypadal, že bude **naprosto úžasný**. Celý den na hraní a prozkoumávání.

A na děláni **blbostí**.

Kořata si začala hrát.

„Měl bys začít první,“ řekl Touffu.

„**Proč já?**“ zeptal se Billy.

„Protože to byl tvůj nápad, **hlupáčku**.“

Billy pokýval hlavou. Bylo mu to jedno. Raději byl tím, co hledá, než tím, kdo se schovává. A věděl, že Touffu se rád **schovává** a nic nedělá. Moc necvičil a už se hodně unavil trháním květin.

Miaou se **zatvářila posměšně** na Billyho, zatímco se Touffu těžkopádně valil do lesa.

„Nechtěl bych být na tvém místě, znám tu **nejlepší skrýš** na světě.

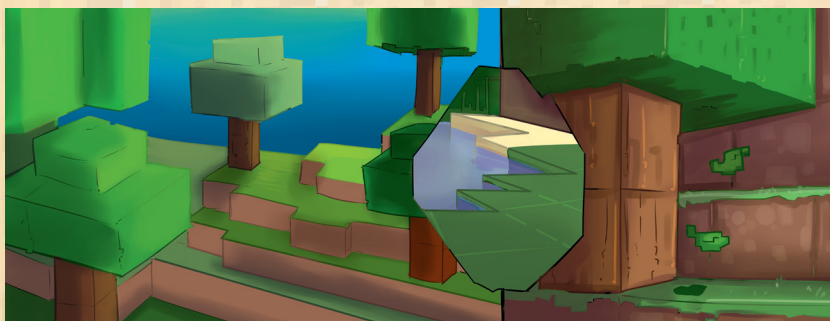
Budeš mě hledat **celou věčnost**.”

Billy zavrtěl svým ocasem.

„Já mám výzvy rád.”

Opravdovou výzvu. Nebude zklamaný.

Čekal, až Miaou odpeláší pryč, **než začne počítat**. Zastavil se u dvacítky a šel je hledat. Vyřítit se mezi stromy do kopců. Mrkl do každé skuliny, prošátral každý trs trávy. Proběhl všechna **údolí v okolí**.

Ale nikoho nenašel, dokonce ani Touffua, který byl vždy snadno k odhalení. Schovali se **snad společně?** *Ano*, řekl si Billy. *Miaou se ho určitě zželelo a ukázala mu svou **geniální schovku**.*

Hledal je **všude, ale marně**. Uběhlo dvacet minut, pak třicet. První kapka deště se mu rozplácla o nos. **Průtrž mračen** na sebe nenechala čekat.

Děda říkal, že dnes spadne pár kapek! pomyslel si Billy. **Bezva!** *Jestli to půjde takto dál, budu potřebovat lod'ku.* Na to, co následovalo, nebyl vůbec připravený. Prošel kolem velkých jedlí a objevil se... na kraji **horského biomu**.

*Jsem...
na opačném konci lesa.*

Nikdy se netoulal rád. Ale zabral se tak moc do hry, že přestal dávat pozor, kam jde. **Byl ztracený.**

„Haló!“ zakřičel. „**Nechávám toho!** Slyšíte mě?“

Jeho hlásek **zanikal** v buráčení lijavce, který ho obklopoval. I kdyby byli jeho přátelé těsně u něj, **stejně by ho neslyšeli**. A oni blízko nebyli. Billy si tím byl jistý. **Oni jsou chytří**. Neodešli by tak daleko od domova.